Tak tohle u velitelky nebývá obvyklé! Stres z nevědomosti, kde vlastně budeme plesat byl rozptýlen překvapivě už týden dopředu a v návštěvní knize se objevuje zásadní info, že ples se koná přímo v Hrabové. Nebude smutných řidičů a všichni budou moct čurat bez omezení!

Páteční bečky se neúčastním, pouze si přes MKK nechám posílat spacák. Z pátečního večírku mám proto jen kusé informace. Díky selhání techniky se z promítání loňské Berounky stává seriál na pokračování a diváci odchází z hlediště po 20-ti minutách v napětí, co bude v dalších dílech. MKK se chopil techniky, která nezklamává a doprovází zbytek osazenstva na kytaru. Večírek končí nad ránem...

Sobotní výlet tentokrát obstarávají pouze Jessiovci s Hrochama, kdy zkušenější nazouvají hubená prkýnka a mladší je povzbuzují z rychlých prkýnek (více viz fotodokumentace). Ešuse mezitím Evka těžce zahanbuje svou úspěšností útoku na volejbalovém turnaji v Lelekovicích. Skóre se vyrovnává až s chystáním se na ples, kdy morálně vítězím s odhadem, že reklamovaná půlhodina přece nemůže normální ženské stačit na přípravu róby na ples. A již po dvouhodinovém pobíhání po bytě vyjíždíme směr Hrabová, kde nás vítají letošní účastníci. Příprava na ples byla tradičně zpestřena několika veselými příhodami. Ešus se snaží Makoše přesvědčit, že ty hromady plyšáků přece nemůžou být hroši a že jde o housenky s kolečkama, dušené králíky a podobnou cirkusovou havěť. Pánové zatím sledují DavisCUP. Na ples se prý nepůjde, než naši dohrají. Za stavu 15:15 se v 20:15 zvedají i ti nejotrlejší a vyrážíme.

Průběh plesu se dá nazvat standardním. Od příchodu vyhlížíme čurací místnost. Letos se bude chodit čurat do pekla, tak to jdeme hned hromadně otestovat. Kolem deváté doráží i Tajfunci a na Ilče je hned od první minuty poznat, že už pár let pořádně nepařila (viz fotodokumentace). Jako nejaktivnější na parketě se ukazuje David, který zachraňuje nedostatek tanečníků pro naše tanečnice. První šok přichází s tombolou. Těším se na popelnici, ale Evka přináší živou kočku. Propadám depresi a biju hlavou o stůl. Druhý následuje v zápětí, kdy se od kapelníka dozvídáme, že se hraje Ešusovi k narozeninám. Sedíme zrovna na balkóně, takže mě strká tancechtivý dav ze schodů a prohazuje si mě, než píseň dohraje. Naštěstí mě v tom nenechávají dlouho koupat a Evka ukazuje skutečnou výhru s tím, že kočku našla po cestě. Hodně se tančí, ještě víc se čůrá. Vydržíme do zavíračky a z plesu nás vyhazují ve 2:30. Kytaru tentokrát ladí Jáňa, ale dlouho nevydržíme a odpadáme před čtvrtou.

Plavky najdou uplatnění! V 7:50 se budím a v kuchyni mě vítá David, který do sebe nervózně tlačí snídani, že už by rád vyrazil domů do Leštiny. Od 8:00 je v Zábřehu domluvené eskymování. Překvapivě se účastním pouze já, takže s velitelkou vyrážíme směr bazén, kde už

trénují místní slalomáři. Pod dohledem okresního přeborníka v eskymování předvádím pár směšných pohybů a po pár minutách poprvé zvedám. Pak se mi to omylem povede ještě dvakrát a domlouváme další lekce pro hrošíky.

Po obědě už jen Štěpáncata pod velením Evky pořádají nálety plyšem na pospávajícího Ešusa, než se zvedneme a odjíždíme do Brna. I přes neúčast Loudíků, Peťáčka, FWJ s Jiřkou a Kotlíků se ples vydařil a došlo i na předání ?svatebního? oznámení od Pepy (to mě minulo). Tak holt zase za rok v plném počtu.